

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 11 kwietnia 1874.

31.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 21 marca 1874,
o upoważnieniu ekspozytury c. k. przykomorka I klasy w dworcu kolej w Ebersbachu, ustanowionego, do postępowania wywozowego z piwem.

W myśl istniejących przepisów upoważnia się ekspozyturę c. k. przykomorka człowieka I klasy, w dworcu kolej w Ebersbachu w Saksonii ustanowionego, na drodze człowieka, z Georswalde do Ebersbachu wiodącej, położoną, do poszczególnego wywozowego z piwem, wywożonem za linią główną z zastrzeżeniem zwrotu podatku konsumcyjnego.

Pretis r. w.

32.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 25 marca 1874,

którem wydaje się instrukcję dla akuszerów.

Akuszerki, które otrzymały upoważnienie do wykonywania w krajach c. k. austriackich sztuki położniczej i takową chęć tamże wykonywać, winny trzymać się w tej mierze instrukcji następującej:

§. 1.

Akuszerki winny najpierw zgłosić się do odpowiedniej władzy administracyjnej I instancji (starostwa, magistratu) i przedstawiając jednocześnie dyplom, oznajmić, w którym miejscu chęć zajmować się praktyką, a następnie urzędowe potwierdzenie tego oznajmienia przedstawić i mieszkanie swoje wskazać zwierzchności gminnej swojej siedziby lub tamtejszej władzy policyjnej, gdzie winny oznajmować także każdą zmianę swego mieszkania, które zawsze godłem, na domu wywieszonym, ma być oznaczone.

§. 2.

Akuszerki podlegają bezpośrednio władzy administracyjnej I instancji a w szczególności jej lekarzowi urzędowemu.

§. 3.

Każda akuszerka winna zaopatrzyć się w najgłówniejsze narzędzia i przybory w jej zawodzie potrzebne a przynajmniej powinna mieć serię cynową średniej wielkości z kanką kościaną i mutra dobrze przystającą, kateter metalowy dla kobiet i nożyczki do pępka, wszystko należycie dobre i czyste i prócz tego brać jeszcze z sobą, gdy jest do porodu wezwana, tasiemkę do pępka, szarpie, kilka gąbek i mocny ocet.

Nadto każda akuszerka powinna mieć dzieło o akuszeryi ażeby je mogła czytywać i szukać w niem rady.

§. 4.

Akuszerki powinny żyć przyzwoicie, uczciwie i trzeźwo, a gdy będą do rodzących wezwane, czy to we dniu czy w nocy, powinny z całą gotowością i pilnością nieść im skuteczną pomoc.

Winny osobom, które powierzą się ich opiece, dochowywać sumiennie tajemnic, wyjawszy, gdyby na mocy istniejących ustaw lub w skutku bezpośredniego wezwania urzędowego, były obowiązane uwiadomić władzę właściwą.

§. 5.

Podczas porodu nie powinny oddalać się od rodzących, gdyby się zaś pokazały objawy grożące niebezpieczeństwem, jakoto mdłości, kurczę itp. a osobiście, gdyby nastąpił krwiotok, lub gdyby się na niego zanosiło, nie powinny opuszczać rodzącej, dopóki według największego prawdopodobieństwa wszelkie niebezpieczeństwo nie będzie usunięte, lub dopóki kto inny nie przyjdzie na pomoc.

§. 6.

Jeżeli poród trudny lub nieprawidłowy wymaga użycia instrumentów, akuszerki są pod ciężką odpowiedzialnością obowiązane przyzwać wcześnie akuszera (lekarza lub chirurga).

Zabrania się im najsurowiej odbywać bez naglącej potrzeby takie funkcje na brzemiennej, rodzącej, położnicach lub dzieciach, do których tylko akuszer lub lekarz jest upoważniony.

§. 7.

Jeżeli dziecko zdaje się zamarłem a jest tak wykształcone, że mogłoby żyć i nie ma na sobie widocznych znaków zgnilizny, akuszerka winna w nieobecności lekarza, którego natychmiast przyzwać należy, wykonywać pilnie i wytrwale wiadome jej próby przywrócenia dziecka do życia, a to, póki dziecko nie zacznie regularnie oddychać albo dopóki usiłowania, najmniej przez półgodziny ponawiane, nie okażą się całkiem bezskutecznymi.

§. 8.

Akuszerka, która położnicę obsługiwała, winna mieć staranie, ażeby ten, kto w miejscu połogu utrzymuje rejestr noworodzonych, był w 24 godzinach o urodzeniu się dziecka zawiadomionym.

§. 9.

Jeżeli z rodziców chrześciańskich urodzi się dziecko bezsilne, pozornie zamarte i w ogóle w niebezpieczeństwwie życia będące, akuszerka obowiązana jest przestrzędz rodzieć, że trzeba dziecko ochrzeć z wody, a nawet winna uczynić to sama, jeżeli temu nie sprzeciwiają się rodzice, lub, gdy dziecko jest nieślubne, jeżeli zezwala matka.

§. 10.

Pod surową odpowiedzialnością i karą zabrania się akuszerkom chrzcić z wody bez wiedzy i zezwolenia rodziców, lub, gdy płód jest nieślubny, bez zezwolenia matki, takie dziecko, którego matka nie należy do żadnego chrześciańskiego wyznania.

§. 11.

O każdym dokonanym chrzcie z wody winna akuszerka zawiadomić właściwego plebana miejscowego, utrzymującego metryki chrztu.

Nadto, na żądanie tegoż plebana, lub innej osoby, której utrzymywanie rejestru nowonarodzonych jest powierzone, obowiązana jest akuszerka powiedzieć z najścisłszą sumiennością i zupełną prawdą, co jej wiadomo o nazwisku matki dziecka, tudzież czy ta jest stanu wolnego, zamężna lub wdowa.

W tym także celu wymaga się, aby akuszerka była obecna, gdy się odbywa uroczysty chrzest dziecka.

§. 12.

Jest także obowiązkiem akuszerek mieć staranie, aby wszystkie dzieci, które urodzą się nieżywe, były poddawane przepisanym oględzinom ciała, bez względu na stopień fizycznego rozwoju.

§. 13.

Akuszerka, wezwana do osoby niedoświadczonej, ażeby jej zapomocą lewatywy lub innych środków, przyniosła ulgę w bolesciach lub dolegliwościach żywotu, winna zbadać dokładnie żywot, i jeżeli znajdzie oznaki brzemienności, powiedzieć o tem z należytą ostrożnością owej osobie, lub, jeżeli to jest możliwe, jej matce i w ogóle mieć na względzie, aby nic nie zaszkodziło rozwijaniu się płodu.

Jeżeli akuszerka postrzeże, iż osoba, do której ją wezwano, już rodzi, nie ma jej opuszczać, lecz powinna dać jej odpowiednią pomoc.

§. 14.

Jeżeli akuszerka poweźmie uzasadnione podejrzenie, że się dopuszczone dzieciobójstwa, spędzenia płodu lub innego podobnego karygodnego uczynku, obowiązana jest zawiadomić o tem niezwłocznie miejscową władzę policyjną.

§. 15.

Akuszerka, która jest sama sprawczynią zniszczenia lub spędzenia płodu, podsunięcia lub zamienienia dziecka, albo która była spółwiną lub uczestniczką takiego karygodnego czynu, tudzież ta, która zaniedba ciężącego na niej obowiązku zawiadomienia niezwłocznie władzy o powięktem podejrzeniu że zbrodnią lub przestępstwo popełniono, podpada surowościustawy karnej.

§. 16.

Jeżeli władza administracyjna lub sądowa poleci akuszerce zrobienie oględzin, akuszerka winna to, czego się w danym przypadku z oględzin dowiedziała, podać dokładnie, podług swojej najlepszej znajomości rzeczy.

Lasser r. w.

33.

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 1 kwietnia 1874,

którem podaje się do wiadomości rozciągnięcie na kraj niemiecki Alzacy i Lotaryngią tak zwanej Eisenachskiej konwencji, tyczącej się pielęgnowania chorych i grzebania zmarłych poddanych, jakież konwencji zawartej z kilku państwami, tyczącej się przyjmowania napo- wrót dawnych poddanych.

Rządy monarchii austriacko-węgierskiej i państwa niemieckiego, wymieniwszy jednobarzmiące deklaracje ministerialne ddo. Wiedeń 22 marca 1874 i Berlin 1 lutego 1874, zgodziły się, aby w krajach monarchii austriacko-węgierskiej z jednej i w kraju niemieckim Alzacy i Lotaryngii z drugiej strony, pod względem pielęgnowania chorych i grzebania zmarłych poddanych drugiej strony, jakież pod względem przyjmowania tych, którzy mają być wydaleni, postępowano według zasad następujących:

I.

Przepisy umowy, tyczącej się pielęgnowania chorych i grzebania zmarłych poddanych stron kontraktujących między kilku państwami niemieckimi na dniu 11 lipca 1853 w Eisenach zawartej, Dz. u. p. 1854 Nr. 6, będą także miały moc obowiązującą w stosunkach między monarchią austriacko-węgierską a Alzacy i Lotaryngią.

II.

Każda ze stron umowę zawierających zobowiązuje się, że na żądanie drugiej strony będzie przyjmowała napowrót swoich poddanych, chociażby według prawa krajowego utracili prawo obywatelstwa, jeżeli tylko nie stali się jeszcze poddanymi drugiego kraju według jego własnego prawa.

Lasser r. w.